

GAZETA[®]
BRAȘOVULUI

**FACEM
LUMINĂ
ÎN CETATE**

Se distribuie gratuit
www.gazetabrasovului.ro
www.facebook.com/gazetabrasovului

M-am săturat să scriu despre hoții din administrația locală

Cornelius POPA

Cartea a fost dată la gunoi de televiziunile comerciale care au inventat pseudovedete și au promovat cu anasina tot felul de pițipoance, maneliști, interlopi. Așa că nu are nici un sens a ne mai mira că, în această România a secolului XXI, analfabeții (și/sau semianalfabeții, adică cei ce știu cât de cât să citească niște cuvinte și chiar să le și scrie) a atins cote alarmante.

 Editorial

România uscată

Mai zilele trecute, o știre mi-a dat fiori pe șira spinării. Nu o crimă îngrozitoare, nu un dosar DNA doldora de fărădelegi cuantificate la zeci de milioane de euro și nici măcar câștigarea alegerilor pentru Casa Albă de Donald Trump. Deși, dacă mă gândesc bine, este vorba despre o crimă atroce.

Și iată-o: în România secolului XXI există mai puțin de 300 de librării (de fapt, exact 260), din care 80 se află doar în Capitală. Adică, celelalte 265 de orașe (și municipii) și 2.700 de comune (adică peste 13.000 de sate) își împart vreo 180 de librării. De fapt, mai puține. Nici o comună din România nu mai are librărie, iar județul Teleorman este lipsit de orice fel de magazin de carte. Alexandria, Zimnicea, Videle, Turnu Măgurele sînt doar câteva exemple de orașe despuiate de librării. În Slobozia și în Slatina există doar câte una singură.

Aceasta este starea de fapt. Și aceasta este și crima. De un sfert de secol încoace, România face pași mari și constanți spre analfabetizarea populației. Lectura a devenit o stare de excepție.

Pentru copii, adolescenți și tineri, cititul – și mă refer la majoritate, lăsînd excepțiile cu bună știință la o parte – este o necunoscută. Cartea de povești, romanul de dragoste ori cel de aventuri au fost înlocuite cu tableta, calculatorul sau telefonul zis și smart. Pentru adulți, cartea a fost dată la gunoi de televiziunile comerciale care au inventat pseudovedete și au promovat cu anasina tot felul de pițipoance, maneliști, interlopi. Așa că nu are nici un sens a ne mai mira că, în această România a secolului XXI, analfabeții (și/sau semianalfabeții, adică cei ce știu cât de cât să citească niște cuvinte și chiar să le și scrie) a atins cote alarmante. În rîndul populației școlare,

analfabetismul funcțional a ajuns la un alarmant 42%. Este vorba despre acei elevi care nu sînt în stare să facă raționamente elementare, nu știu să folosească operațiile matematice elementare cînd se confruntă cu o situație din viața de zi cu zi. Care stau în bănci ore înșir și învață pe de rost definiții, formule și alte lucruri pe care nu vor ști apoi să le folosească niciodată. Mai copiază la un test, pentru că știu să citească, mai beneficiază de indulgența profesorilor și trec clasa, an după an.

Mai sînt în această Românie a secolului XXI și peste 250.000 de cetățeni care nici măcar nu sînt capabili să se semneze și care efectiv pun degetul ca semnătură. Adică 6% din populația României. Doar că toate aceste date și statistici nu au nici o importanță pentru cei care, de mai bine de un sfert de secol încoace, conduc destinele acestei țări. Statul nu se implică cu absolut nimic. Nici în procesul educațional, pe care

doar îl mimează, nici în cel cultural pe care îl sfidează. Guvernele României post-decembriste nu vor să înțeleagă faptul că lectura este motivată de necesitatea de instrucție și educație care sînt impuse de nivelul de dezvoltare al societății. Nu vor să înțeleagă că într-o lume în care construcția, educația și cultura nu oferă nici o recompensă, ci mai degrabă insuflă un sentiment de izolare, consumul de carte este descurajat. Că este intens încurajată îndobitocirea populației. Și atunci nu trebuie să te mai miri că în cele 2700 de comune și 265 de localități urbane din România mai există doar 260 de librării. Că România se usucă prin incultură și analfabetizare. Că Fahrenheit 451 devine o realitate. Nu prin pompierii care ard cărțile (dar cîți oare au mai citit romanul lui Ray Bradbury?) ci de guvernării care incinerează o întregă națiune prin brînciul dat spre incultură. Am zis!

Contraeditorial

Degradarea cuvintelor

Tudor ARTENIE

► „La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul.” Astfel începe Evanghelia după Ioan, trimitându-ne în acea zonă de sacralitate care stă la temelia lucrurilor.

Sau, dacă nu vă place această abordare, spusese Sfântului Ioan Evanghelistul pot fi citite ca un îndemn spre respect față de corpul și spiritul cuvintelor. Iar dacă nu vă place nici această interpretare, putem rămâne doar în limitele comunicării.

În oricare paradigmă ar fi așezate, cuvintele contează. Informația se construiește (și) din cuvinte, iar informația este materia primă a comunicării. Fiindu-ne la îndemână, se mai întâmplă să le tratăm cu superficialitate sau să le alterăm sensurile. Uneori, cuvintele sunt victime ale abuzurilor, altele sunt prescurtate sau, mai nou, cuvintele în limba română au forme năstrușnice, influențate de limba engleză, în comunicarea online.

Cuvintele au nenumărate roluri; lovesc sau mângâie, explică sau, dimpotrivă, se sprijină pe semne de întrebare. De multe ori însă cuvintele au rolul nefericit de a acoperi golul din ființele care le rostesc. Sunt folosite de minciñoși și devin minciuni. Sunt copiate de la unii la alții și devin plagiate. Cuvinte goale sunt rostogolite cu abilitate de specialiști în comunicare și devin obiecte de propagandă sau de manipulare.

Alegerile care stau să vină au

deschis sezonul abuzului (public) de cuvinte. Pentru că legea electorală interzice exact în perioada campaniei electorale alt panotaj în afara afișelor puse în locurile stabilite legal, panourile publicitare au fost „încărcate” cu o lună mai devreme. Cuvinte cu rol de atragere a electoratului de partea unuia sau altuia au inundat panourile, ecranele sau bannerele atârnată cu sfori între stâlpii de iluminat. Lângă cuvinte, fotografiile ale unor lideri care par să și le fi însușit; doar sunt scrise lângă propriul chip...

Faptul că apar aceleași sloganuri sub chipuri diferite nu înseamnă că fiecare personaj politic sau tehnocrat nu ar fi „proprietary” al acelorași cuvinte sau

acelorași înțelesuri. E o chestiune de... echipă. Dar greutatea care apasă pe aceste cuvinte nu ține de dimensiunea expunerii. Ține de sinceritate și de înțelegerea sensului acestui cuvânt: sinceritate.

Să luăm un exemplu. Cuvântul „schimbare”. Vă (mai) spune ceva? Fiecare guvernare de după Revoluția din 1989 a început cu acest cuvânt. Fiecare politician l-a folosit, fiecare candidat s-a agățat de el ca de un mâner atașat de buletinul de vot. „Schimbarea” este promisiune, deziderat, cale, soluție, pansament. Ține loc de viziune, strategie sau proiect. Se poate rosti cu seriozitate, se poate rosti cu solemnitate și, nu în ultimul rând, se poate rosti cu reproș. Noi, cei care venim cu

„schimbarea”, o facem pentru că „ăia” care au fost înaintea noastră nu și-au făcut datoria. Au furat, au mințit, au dezamăgit.

„Schimbarea” nu a evoluat în timp. Și-a păstrat toate calitățile și defectele, ca oricare alt cuvânt. Dar repetarea neîncetată a slăbit cuvântul, l-a făcut incompatibil cu propriul său sens. Mai nou, frământarea politică a identificat o nouă utilizare pentru „schimbare”: să începem schimbarea cu noi înșine. Cu alte cuvinte, ca să merităm educație de calitate, sistem de sănătate civilizată sau autostrăzi, trebuie să ne schimbăm noi pe noi. O perspectivă aburitoare, care răstoarnă rosturile organizării oricărei societăți. Dar, mai știi, poate dacă vom învăța singuri, ne

vom vindeca de boli fără medici și ne vom construi autostrăzile în timpul liber de după orele de muncă, se va schimba și clasa politică...

Dar nu numai cuvântul „schimbare” s-a degradat de atâtea utilizări. O grămadă de cuvinte sunt în aceeași tragică situație – reformă, dreptate, adevăr, justiție, viitor, sărăcie, diaspora. Lista e foarte lungă, vă invit să o completați dumneavoastră. Sunt sigur că fiecare român (la cuvântul „român” nu îmi dau seama cum stau lucrurile) știe cel puțin un cuvânt obosit, prăbușit, distrus de ceea ce i s-a întâmplat sau i se întâmplă.

Precampania electorală a pregătit răstignirea unui alt cuvânt frumos al limbii române – „îndrăznește”. De această dată avem de-a face cu un verb, un îndemn la diateza activă, și, conform regulilor de comunicare moderne, este folosit la persoana a doua singular. Și stânga și dreapta se tutuiesc cu alegătorul de parcă ar sta la povești cu acesta zi de zi și s-ar cunoaște de când lumea. Și, pentru că se presupune că alegătorul e cam fricos, încearcă să îi dea curaj, iar acest curaj (îndrăzneală) nu e unul orișicare; e curajul să crezi în propria ta țară. Încă o serie de cuvinte pregătite pentru eșafod...

Ce e de făcut?, veți întreba. Până la urmă, va trebui să ne salvăm cuvintele. Să avem grijă de ele și, mai devreme sau mai târziu, să îndrăznim să-i schimbăm pe siluitorii acestora și să-i trimitem acolo unde le este locul. Folosind persoana a treia plural.

De ce și-a băgat America degetele în priză

Raluca FEHER

Nu da din picior, nu scuipa pe jos, nu lăsa mâncare în farfurie, nu călca iarba, nu injura evreei, nu îi spune negrului negru, nu fuma, nu bea, nu precarvii, nu huli, nu lăsa arbul să îți ocupe țara, nu îl uita pe Dumnezeu, nu vorbi de rău părinții, nu te juca cu focul, nu îți băga degetele în priză, nu trece strada fără să te asiguri, nu lăsa ușa deschisă, nu uita să închizi gazele, nu uita să te speli pe mâini, nu plescăi, nu te lăsa călcat în picioare, nu uita cine ești, nu te inhăita cu golani, nu pierde timpul, nu te lăsa pe tânjală, nu fi prost, nu fă pe deșteptul, nu fi credul, nu încerca să impresionezi, nu intra încălțat... POOOOOOOOC!!!!

Catralioanele de nu-uri depuse într-un omăt greu pe acoperișul

nostru comportamental duc la surprize și revoltă.

Și dacă intru încălțat, dacă scuip pe jos, dacă mă joc cu focul, dacă îmi bag degetele în priză?

Nu-mi pasă ce o să mi se întâmple, dacă o să mă doară, dacă o să-mi pierd un ochi sau un deget, piciorul sau un dinte. O să străpung capacul ăsta care ne ține închși în ciorba sistemului, în care fierb aceiași oameni, poștindu-și mirosurile, pierzându-și gusturile.

Mâncare de spital, politicaly corectă, care nu face nici rău, nici bine, te ține în viață. Dar ce viață e asta în care în sufragerii ai 892 de Nu-uri, pe hol încă 273, în baie 342, la serviciu 1863?

Ce viață e asta în care nu ști ce gust are fructul oprit, în care frica te trage de mână, ce viață e asta?

te întrebi și pleci la vot hotărât să schimbi ceva, să te lași alungat din paradisișta plin cu lapte și miere politic corecte, oferite de sistem.

Și atunci votezi cu omul cu discurs incongruent. Pentru că nu vorbește ca ei, pentru că nu miroase a ei, a supă de spital. Poate că îți va mânca splina și te va lăsa jumate mort, îți spui. Înghiți în sec și îți asumi. Pentru că jumate mort înseamnă că mai ai o jumătate care este vie.

Acum ești mort de tot. Votezi cu omul stupid, brutal, incoerent, dușmănos ca să simți că trăiești. Și pentru că el nu îți spune Nu te sinucide, Nu îți fă rău, Nu îți distruge țara.

Nu îi pasă. Și atunci, de ce nu ți-ai băga degetele în priză?

Și atunci votezi cu omul cu discurs incongruent. Pentru că nu vorbește ca ei, pentru că nu miroase a ei, a supă de spital. Poate că îți va mânca splina și te va lăsa jumate mort, îți spui. Înghiți în sec și îți asumi. Pentru că jumate mort înseamnă că mai ai o jumătate care este vie.

Remus Borza:

Este impardonabil și inadmisibil să raporteze tot timpul pierderi doar companiile străine

► **Haideți să vorbim despre antreprenorii autohtoni care au rezistat pe o piață discriminatorie, despre nevoia de a reforma instituțiile statului, administrația publică centrală și locală, unde birocratizată este inefficientă. Trebuie să schimbăm imaginea Parlamentului, trebuie reformat sistemul sanitar, educația, sistemul de pensii și sprijinită economia națională.**

Oamenii trebuie să afle că firmele românești în au plecat din capul locului cu un mare handicap, fără capital dar în primul și-n primul rând fără cultură minimală de business sau antreprenorială. De aia spun că în acest război cu multinaționalele nu au avut nici o șansă. Așa se explică și zecile de mii de falimente din fiecare an. Din 90 încoace, în medie, 30-35 de mii de falimente în fiecare an. Au venit multinaționalele cu zecile de miliarde de euro la buzunar, cu acel know-how de management, cu acea cultură antreprenorială, și care n-au lăsat nici o șansă companiilor românești. Astăzi constatăm o realitate, crudă din păcate, și anume că 2/3 din cifra de afaceri a României este în mâinile companiilor străine. Cifra de afaceri a României, de exemplu, anul trecut, a însemnat 1800 de miliarde de lei, vreo 270 de miliarde de euro. N-ar fi nimic rău în asta, România a avut nevoie și are în continuare nevoie de capital străin, are nevoie de acea cultură antreprenorială sau de business. Problema care se pune și care trebuie dezbătută este cât de loiale sunt companiile străine față de statul român. Pentru că, vedeți, din 90 încoace, România, statul român a pus la dispoziția firmelor străine o serie de facilități fiscale, un regim fiscal favorabil, ajutoare de stat, doar că performanța acestor companii, care, cum vă spuneam, dețin 2/3 din cifra de afaceri a României, în toată această perioadă de timp, a fost una modestă. În 2014, România a excelat la capitolul creștere economică, de fapt a înregistrat cea mai mare creștere economică la nivelul celor 28 de state din Uniunea Europeană, 3,2% creștere economică. Firmele românești desi au poziții periferice astăzi în economia românească, aduc 12 miliarde de lei cu plus. Companiile străine care au poziție de cvasi monopol în tot ceea ce înseamnă sectoare cheie sau strategice ale economiei românești sunt pe minus. Deci este impardonabil și inadmisibil să raporteze tot timpul doar pierderi, doar pierderi. În ultimii 10 de ani – și lucrul ăsta se poate verifica printr-o simplă lectură a site-ului ministerului de finanțe

– companiile străine au beneficiat de 87% din volumul ajutoarelor de stat. Din banii dumneavoastră, din banii mei, din banii românilor, am alimentat, am finanțat companiile străine, ceea ce este impardonabil iarăși. Noi ceea ce venim astăzi să cerem, e un paradox până la urmă, egalitate de tratament între firmele românești și firmele străine, între capitalul românesc și capitalul străin. Vedeți, e o tehnică acuma, dar care e un modus operandi la toate multinaționalele, de a-și externaliza masiv profiturile pe tot felul de optimizări fiscale, deși mult mai corect ar fi, chiar dacă are un accent peiorativ, pe inginerii financiare: de a cere prețul de transfer sau dosarul de transfer cu societățile mamă sau acele mecanisme de tot felul de offshore din insule una mai virgină decât cealaltă. Somnul națiunii sau al rațiunii, deopotrivă, naște monștrii. Statul român după 90 a fost slab. Ordinul pe unitate în 90 a fost: România nu mai trebuie să conteze, e doar un obor, o tarabă, o piață de desfacere pentru marile industrii din afară. În 90, anumiți politicieni care conduceau atunci România au pus eticheta pe industria românească: un morman de fiare vechi. Și atunci nu ar trebui să ne surprindă evoluția industriei românești care, hai să fim serioși, era competitivă. Cu acel morman de fiare vechi România și-a plătit datoria externă până în 1989 și am fost competitivii la export, aveam poziții de top în foarte multe domenii industriale. Asta a fost evoluția, de fapt involuția industriei și a economiei românești. Un barometru sau indicator relevant al gradului de industrializare al unei țări îl reprezintă consumul de energie. În 1989, România avea 89 de terawați în consum. Astăzi, după 27 de ani de tranziție glorioasă de la un sistem etatist la o economie de piață, anul trecut, de exemplu, în 2015 consumul de energie a fost de 52 de terawați. Deci iată cum am pierdut în 26 de ani, 29 de terawați în consumul de energie. Ori asta arată involuția economiei și implicit a industriei românești. Firmele românești, vedeți dumneavoastră, sunt loiale statului român, ele își plătesc impozitele datorate bugetului

de stat, ele generează locuri de muncă. Din 4,7 milioane de salariați, azi în România, puțin peste un milion de salariați lucrează la multinaționale. Grosul, sau greul, îl duc tot firmele românești.

– **Asistați sociali sau locuri de muncă?**

– Locuri de muncă. Vedeți, iarăși avem un păcat. Noi avem multe păcate, în mintea noastră suntem un popor virtuos, dar avem mai multe defecte decât virtuți. Sute de ani noi am dezvoltat o mentalitate de slugă, un complex de inferioritate. Din totdeauna am pupat inelul unora mai mari, pentru că dintotdeauna ne-a fost frică să fim noi înșine mari. Spuneam într-un alt interviu, într-un alt material, că am plătit tribut în fete virgine Înaltei Porți, că de bună voie ne-am cedat tezaurul la ruși și acum așteptăm lumină de la Marele Licurici. E o realitate cruntă. Noi am dezvoltat acea filosofie de viață capul plecat sabia nu-l taie. E o filosofie veche detrimentală și care nu ne onorează și care conține foarte multă lașitate, abandon și trădare. Acel complex de inferioritate l-am moștenit și după 90 și se vede în comportamentul firmelor românești. Vă dau câteva nume Fortum Finlanda, E.on Germania, Enel Italia, CEZ Cehia... Ce au în comun? Sunt firme străine dar care sunt deținute de către statele respective, adică sunt firme de stat. Pachetele majoritare sunt în mâinile statului. Și sunt jucători regionali, dacă nu chiar globali. Arătați-mi o firmă românească de stat sau chiar o firmă românească cu capital privat care este un jucător regional. N-avem pretenții de a fi un jucător global. Nu suntem mai proști decât alții. Și nici inferiori lor. Doar că am dezvoltat în zeci, în sute de ani acel complex al inferiorității. Și din punct de vedere politic și iată că l-am preluat și în comportamentul economic al societăților noastre.

Companii precum Hidroelectrică, și pe care, evident, am administrat-o vreo patru ani de zile și am o oarece expertiză pe zona asta energetică, Hidroelectrică, Transgazul, Romgazul, ca să dau doar câteva exemple, au evidente calități și au vocație de a fi jucători regionali, și cu toate astea, nu sunt.

Clasa de mijloc

Trebuie să dezvoltăm clasa de mijloc. Întreaga noastră filosofie politică, pe zona economică, se centrează pe capitalul românesc și pe clasa antreprenorială românească. Reprezintă cei doi vectori de creștere economică și piloni de stabilitate socială. Toate politicile noastre economice vizează capitalul românesc, atât de discriminat după 90, și firmele românești. Fiindcă am ajuns în propria noastră țară să cerem drepturi egale cu străinii. Probabil că este singura țară din lume în care antreprenorii români cer egalitate de tratament. Venim cu o serie de vehicule financiare. Fie că vorbim de fondul de investiție și dezvoltare, care se va capitaliza. Fie, din participațiunile pe care le are mai statul, la cele 931 de companii ale statului, aici incluzând societățile de utilități din subordinea primăriilor sau a consiliilor județene. Deci iată din că peste 700.000 de firme înregistrate astăzi la Registrul Comerțului, statul mai are în deținere acțiuni la mai puțin de 1000 de companii. E ceva cu 0,01, nesemnificativ. Participațiunile statului la acele companii, activele administrate de Autoritatea de Administrare a Activelor Statului, fosta AVAS, dividendele de la companiile statului, rezervele de la companiile statului să fie administrate acest Fond Suveran de Investiții și Dezvoltare. Și care să susțină, în primul rând, dezvoltarea și capitalizarea companiilor românești. Indiferent de natura capitalului, public sau privat. Pentru că, iarăși,

trebuie să renunțăm la acea discriminare, iarăși detrimentală interesului public dintre firmele private și cele de stat. Și alea private sunt mai de stat decât alea de stat. O companie privată când întârzie o săptămână, un leu, îi vine fiscal, antifrauda și-i închide prăvălia. La stat se rostogolesc miliardele de lei de la un an la altul, fără să se ia nici o măsură de asanare și întremare. La stat, la companiile statului vorbim de ineficiență și de risipă. Vorbim de scheme supradimensionate și supra remunerate de personal.

Trebuie să acceptăm că o națiune cu cât are indivizi mai bogați, cu atât e mai prosperă, pentru că prosperitatea acestor beneficiari ai tranziției se redistribuie, până la urmă pe orizontala socială. Din banii acestor antreprenori se finanțează marile sisteme publice: sănătate, infrastructură, educație, administrație. Deci trebuie să ne raportăm la acei oameni care generează competență și valoare ca la niște modele aspiraționale și să-i urmărim, nu să-i înferăm cu mânie proletară și să-i desfințăm. Pentru că, vedeți dumneavoastră, cum un român, un compatriot de-al nostru scoate capul din mocirlă, o armată de frustrați se ridică și-i dau la gioale nefericitului român care a avut curajul să iasă din cloacă, din mizerie.

Și trebuie, mai ales acestor generații de după 90, ca să nu fie pierdute definitiv și ireparabil, să le arătăm și acele personalități veritabile care să inspire și care să motiveze. Azi o personalitate în România e o față care ia microfonul în mână, un băiat care bate mingea. Dacă ești inginer, ești fraier, dacă ești muncitor, ești fraier, ești șmecher dacă te-ai făcut avocat, economist sau dacă, în fine...

Drama românilor plecați

Avem o altă mare dramă a românilor, acest exod masiv. Cei care au salvat România în criză și de la faliment, nu au fost investitorii străini, ci căpșunarul român. De fapt, el reprezintă cel mai mare investitor străin. Căpșunarul român, rupt în fund, plecat departe de casă, să îndure umilințe și privațiuni, să strângă din dinți, să strângă curea ca să poată să trimită acasă familiei câte 100 de euro. Știți că valoare remiterilor, media remiterilor într-un an e undeva la 5 miliarde de euro? De aia noi nu am trăit atât de cumplit precum în alte țări recesiunea. De aia clasa politică, guvernul trebuie să se raporteze la căpșunar cu mai multă condescendență și respect. "Căpșunarul" este marele investitor.

AGRICULTURA

– motor de creștere economică

► **Județul Brașov are o suprafață agricolă totală de 281.251 hectare, din care suprafață arabilă 120.528 ha, fiind cultivate doar 78.989 ha. Agricultură din România, altădată competitivă la nivel european, se află într-o stagnare continuă care duce la degradare. Trebuie luate măsuri urgente! Avem potențial, dar ne lipsește voința politică și o strategie pe termen mediu și lung**

Agricultura este prioritară pentru PSD, astfel că ne propunem protejarea fermierilor, angajarea tinerilor în agricultură, creșterea exporturilor, transformarea agriculturii în motorul economiei românești, totul pentru a asigura hrana sănătoasă a românilor.

Soluția noastră este de a stabili prin lege ca subvențiile să fie plătite la 15 octombrie, în avans, iar restul să fie plătit regulat 1 decembrie - 31 martie pentru ca subvenția să fie primită la timp, iar fermierii să aibă sumele necesare pentru a face lucrările atunci când este necesar, în perioadele optime.

Vrem să facem pentru început un pachet minim de zece unități de procesare legume-fructe și depozite frigorifice. Fermierii români n-au cum să câștige, în condițiile actuale, competiția cu marile rețele de importuri de legume-fructe aduse în România. Acum există doar o perioadă în

care fermierii români ies cu produsele pe piață, perioadă în care importatorii își permit să vină cu prețurile foarte jos, ceea ce descurajează ca în România să se dezvolte această rețea de sere sau solarii.

Implementăm programul anual prin care se susțin produsele deficitare, unde importurile sunt foarte mari. În 2017, începem cu tomatele și carnea de porc. În ceea ce privește tomatele, astăzi exportăm 3.000 de tone și importăm 50.000 de tone! Inadmisibil! Timp de opt ani de zile vom acorda ajutor pentru cultivarea tomatelor în spații protejate, 3.000, beneficiari – 40.000 de fermieri. În cazul cărnii de porc: exportăm 20.000 de tone, importăm 230.000 de tone, adică exportăm 30 de milioane de euro și plătim 350 de milioane de euro. Deci, românii duc în afara țării 350 de milioane de euro, ca să mâncăm de Crăciun carne de porc din Germania, din Olanda,

din Ungaria. Programul nostru este ca opt de ani de zile să fie ajutor pentru îngrășare și sacrificare, 10.000 de euro anual pentru fermele cu peste 200 de capete. Beneficiari sunt 12.000 de crescători de porci anual.

Pentru fermierii români implementăm următoarele facilități: eliminarea impozitului pe terenurile agricole lucrate începând cu anul 2018, impozit 0 pentru tractoare, utilaje agricole și toate celelalte mașini și utilaje pe care le folosesc în agricultură, precum și TVA de la 9% la 0% pentru toate materiile prime și serviciile din agricultură. În plus, pentru angajarea a trei tineri sub 35 de ani pentru cel puțin un an, angajatul și angajatorul sunt scutiți de toate obligațiile către stat aferente acelor angajați pe perioada în care sunt angajați, dar nu mai mult de cinci ani de zile.

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorului trebuie să fie una dintre cele mai importante instituții care, într-adevăr, să protejeze consumatorul. Vrem să mărim numărul de angajați cu o mie, iar atribuțiile și rolul acestei instituții trebuie să fie lărgite, să fie foarte bine clarificate, să fie într-adevăr instituția reper pentru fiecare român care să îi dea încredere că statul îl protejează, că drepturile îi sunt respectate.

Să îndrăznim să credem în România!

Soluția noastră este de a stabili prin lege ca subvențiile să fie plătite la 15 octombrie, în avans, iar restul să fie plătit regulat 1 decembrie - 31 martie pentru ca subvenția să fie primită la timp, iar fermierii să aibă sumele necesare pentru a face lucrările atunci când este necesar, în perioadele optime.

Marius Alexandru DUNCA,
Președinte PSD Brașov

80.000! 80.000 de români

► **80.000 de oameni. 80.000 de români. 80.000 de salvatori ai vieților noastre. Aceștia sunt cei pe care Guvernul preferă să-i ignore, atunci când au revendicări de natură salarială. Sau mai rău, să-i dea în judecată pentru că au declanșat o grevă generală, pentru că n-ar fi parcurs, pretinde ministrul Sănătății, toți pașii procedurali. Aici este primul punct în care le dau dreptate sindicaliştilor, care nu se lasă intimidați de această amenințare, o instanță va decide în privința legalității conflictului de muncă, nu un ministru**

► **P**rea mulți medici pleacă din țară. În România nu s-au mai construit spitale noi. Mi se pare culmea ipocriziei să faci aceste afirmații. Știți cui aparțin? Sunt ale premierului, se regăsesc alături de faimoasele principii tip „să fie bine ca să nu fie rău” din cadrul platformei de prim-ministru care nu candidează, dar ar vrea să mai

rămână pe scaun. Așadar, constatarea era că ne pleacă medicii din țară. Cum facem să-i ținem aici? Păi ce supărări au, când vine vorba să vorbească despre ele? Una este despre munca pe care o prestează pe bani

prea puțini. O măsură este să le acorzi burse medicilor rezidenți, așa cum PSD a făcut în timpul guvernării sale. O altă posibilitate ar fi să le acorzi o scutire de impozit pe venit, așa cum propunem în programul de guvernare.

O altă problemă ridicată, mai ales de medici, este cea a condițiilor în care își desfășoară activitatea, dotările cabinetului, sau cum arată spitalul în care muncesc. Soluția e simplă, să repari, să investești, pentru că aici ai în vedere nu doar personalul medical, ci, mai ales, pacientul. Aloci fonduri, nu le returnezi pentru că nu ai fost în stare să le aloci, cum se întâmplă cu cele 500 de milioane de lei.

În sfârșit, ce se întâmplă cu revendicările salariale ale sindicaliştilor din sănătate este iar problematic. În loc să încerci să rezolvi problema cumva, îngropi capul în nisip. Votezi ca să nu mai existe încheitățile din Ordonanța 20. Nu părăsești ședințele comisiilor și apoi plenul Parlamentului, așa cum au făcut parlamentarii PNL. Rămâi să faci ceea ce nu face Guvernul. Replica ministrului Muncii, a fost să acuze cumpărarea votului oamenilor. Așa vede dl. Păslaru lucrurile. Mi-e teamă că ar trebui să-i recomand o vizită la unul dintre oamenii pe care îi desconsideră, la unul dintre medicii care se ocupă de astfel de patologii. Nu pentru o lămurire privind sistemul salarial sau necesitatea investițiilor, ci pentru o consultație.

Florin ORȚAN,
Medic cardiolog

Curajul de a fi bătrân în România

► Sunt mulți, sunt pretutindeni, tăcuți și de cele mai multe ori cu priviri triste sau încărcate de reproș. Trec pe lângă noi, discret și încet, pe aceleași trasee spre piețe, farmaciile ori casa de pensii. Singura aliniere la standardul societății informaționale actuale este un telefon mobil vechi, căpătat de la copii ori nepoți, singura lor armă împotriva uitării și rătăcirii. Sunt bolnavi, condamnați la excluziune socială, supuși unei comunicări superficiale și plictisite, iar de multe ori sentimentul inutilității le este cultivat chiar de propria familie.

Asta în cazul fericit în care mai au una! Pensionarii noștri sunt percepuți, din păcate, ca un factor generator de dezechilibru pentru bugetul național. Ca și cum ei sunt vinovați că au împlinit vârsta la care, după o viață de muncă, nu au de ales și trebuie să ceară. Să ceară, de fapt, un drept al lor la o viață decentă, la respect și solidaritate socială, la acceptarea faptului că este în structura noastră umană, fizică, să îmbătrânim și să ne degradăm încet dar sigur.

Există, din nefericire, și o mentalitate definind niște relații caracterizate de lipsa empatiei și a respectului între semeni, datorate unei educații dogmatice și total lipsite de componenta umanistă. Toate acestea culminând cu cinismul aflat, din patru în patru ani, de o clasă politică total ruptă de popor, de familie, de valori umane, de religie ori, cel puțin, de un spirit civic veritabil. Prin prisma acestei aritmetici electorale vârstnicul acestei țări reprezintă doar un CNP posesor de drept de vot. Astăzi, ca și ieri, o masă de vot manipulată agresiv prin toate canalele mediatice, paradoxal chiar cu ajutorul lor înșiși. Pentru că, nu-i

așa, speranța moare ultima!

Contrar tuturor acestor realități, refuz să cred că nu putem schimba nimic. Că totul se va desfășura implacabil și identic din patru în patru ani în viața acestor oameni, a noastră, a tuturor. Propun să ne acordăm o șansă de a încerca, să materializăm efectiv ceva. **Eu îi privesc pe cei vârstnici ca pe o resursă socială foarte benefică, cu nimic mai prejos decât tinerii, poate doar cu mai mult timp la dispoziție.**

În acest sens, o primă inițiativă personală ar fi crearea unei organizații civice voluntare – Sfatul Seniorilor, care să activeze pe programe de implicare a vârstnicilor în viața comunității, experiența să le fie capacitate și folosită în forumuri de exprimare și dezbateri pe diferite teme axate pe identificarea necesităților și a rezolvării disfuncționalităților din comunitate, generându-se astfel soluții pentru multe probleme sociale care ne sufocă pe toți. Probleme pe care noi, așa-zis populație activă, nu avem timp și uneori nici expertiza să le rezolvăm. În aceeași direcție se circumscrie și inițiativa cooptării pensionarilor în așa-numite echipe de bunici care

să-i supravegheze și să participe la activități de mentorat pentru cei mici, care să colaboreze cu părinții, conducerea școlilor, inspectorat școlar, poliție, firme de pază pentru asigurarea unui act educațional cel puțin mai sigur.

Cel mai mare flagel al bătrâneții este izolarea datorată marginalizării sociale și familiale. Ca soluție pentru această problemă a vârstnicilor consider că amenajarea unor Cluburi ale Pensionarilor, ar fi o soluție care ar putea combate această situație des întâlnită. În cadrul acestor spații cu destinație

specială, pot fi aplicate programe de socializare și prevăzute zone de dezbateri și întâlniri periodice pe diverse teme de interes, spații de relaxare și agrement și cabinete de asistență și consultații medicale periodice, gratuite.

O altă inițiativă care să vină în sprijinul celor în vârstă este implementarea unui program național de tip call center permanent și gratuit destinat special acestora: informații despre cabinetele medicale și posibilitatea programării directe, consiliere pe probleme administrative și de pensii, consiliere juridică

preliminară, agenda manifestărilor culturale locale cu posibilitatea rezervării biletelor, informații privind acordarea biletelor de tratament, raportarea de eventuale abuzuri ori apariția unor situații dificile, informații asupra traficului auto, orar transport în comun, informații trenuri și curse aeriene, excursii (pelerinaje, pachete turistice interne și externe pentru seniori), consiliere medicală de urgență e.t.c. Inițiativa ar fi foarte utilă persoanelor în vârstă cu probleme de deplasare și care nu au acces la internet sau nu știu să-l utilizeze.

Nu trebuie să uităm că bătrânii de azi suntem de fapt noi, peste 20, 30 sau 50 de ani, dincolo de un timp prezent care își schimbă dimensiunea extrem de rapid.

Gheorghe Gabriel ANTOHE
candidat din partea
Partidului Mișcarea Populară
la Senatul României

Comandat de PMP Brașov. Editat
de SC ABC Medianet Galaxy SRL
Cod unic AEP 11160002

Cel mai mare flagel al bătrâneții este izolarea datorată marginalizării sociale și familiale. Ca soluție pentru această problemă a vârstnicilor consider că amenajarea unor Cluburi ale Pensionarilor, ar fi o soluție care ar putea combate această situație des întâlnită.

Proiectul meu de suflet „Întoarcerea românilor din străinătate”

Suntem într-o perioadă în care toate partidele își prezintă ofertele politice pentru o perioadă de patru ani și se întrec în a face promisiuni. Noi nu venim cu promisiuni, ci doar punem în balanță perioada 2010-2012, când cei care sunt astăzi în PNL au nenorocit efectiv economia, cu perioada 2012-2015, atunci când și ALDE a făcut parte din Guvern și a avut câteva măsuri apreciate de cetățeni. În afară de pensii și salarii care au fost reîntregite, vorbim de reduceri de taxe, în special reducerea TVA-ului la produsele alimentare, după aceea cota generală de TVA, vorbim de salarii care au reînceput să crească din 2015. Nu trebuie decât făcută o comparație și cred că celelalte lucruri sunt de prisos.

Noi dorim să vă spunem adevărul:

Putem câștiga salarii mai mari numai dacă investim mai mult și producem mai eficient!

Putem oferi pensii mai mari numai dacă avem locuri de muncă mai multe și mai bine plătite!

Am reușit, atunci când am guvernat, să dublăm salariile și pensiile

Acest lucru a fost posibil pentru că:

- Rata investițiilor a ajuns, în anul 2008, la 32% din PIB, cea mai mare din istoria României

- PIB a înregistrat, în perioada 2005-2008, o rată medie de creștere de 7%

- Numărul locurilor de muncă a crescut, în aceeași perioadă, cu peste jumătate de milion, depășindu-l pe cel al pensionarilor de asigurări sociale

- Am creat un cadru fiscal stimulat

Programul economic ALDE are ca scop, pe termen lung, creșterea potențialului și performanței economiei românești, precum și identificarea resurselor necesare. În centrul politicilor noastre stau capitalul autohton și întreprinzătorul român, a cărui inițiativă trebuie să se manifeste liber, într-un mediu economic concurențial, lipsit de ambiguități și de constrângeri arbitrare.

În același timp, nu putem neglija generația tânără. Am irosit și ignorat nepermis un potențial inestimabil care ne poate scoate din eterna tranziție care durează de 26 de ani: tinerii competenți și extrem de valoroși, animați de un puternic spirit de inovare, care au capacitatea nesfârșită de a așeza această nație la masa bogaților și forța necesară de a plasa România între primele 7 puteri ale Europei. Pentru ei vom finanța programul PRIMA AFACERE prin CEC împreună cu Fondul Național pentru Garantarea Creditelor pentru IMM. Prima Afacere va fi susținută prin ajutoare de stat de până la 200 de mii de lei dar și prin programe

speciale ale instituțiilor financiare ale statului. Prima Afacere va fi scutită de impozitul pe venit salarial și de contribuțiile sociale datorate de angajator precum și de impozitul pe dividende pentru o perioadă de 3 ani.

Proiectul meu de suflet rămâne însă ÎNTOARCEREA ROMÂNILOR DIN STRĂINĂTATE.

Criza economică, sărăcia accentuată ce derivă din aceasta, în rândul marii majorități a populației UE, incidentele de securitate ce au adus atingere drepturilor fundamentale ale cetățenilor europeni.

În zilele noastre se vorbește tot mai mult despre mutațiile ce au loc în sfera relațiilor economice internaționale sub impactul problematicei migrației, fenomen ce a luat amploare în România odată cu aderarea la Uniunea Europeană. Momentul integrării a coincis de asemenea cu începutul unei perioade de recesiune resimțită la nivel global, când tot mai mulți cetățeni proveniți din regiunile defavorizate ale țării,

aleg să emigreze în Europa mânăți, în primul rând, de raționamente de ordin financiar.

Acest context, determinat pe de o parte de lipsa de locuri de muncă din țară și, pe de altă parte, de apariția unor noi oportunități externe, a determinat anual peste 100.000 de români să-și părăsească copiii, familiile, prietenii, țara și să aleagă drumul pribegiei.

Pentru a stopa acest fenomen care își face deja cunoscute efectele negative asupra societății românești, grupul ALDE Brașov stabilește ca prioritate a programului său economic susținerea programului guvernamental ce va fi implementat de către Ministerul Fondurilor Europene și care vizează alocări de sume de bani fiecărui român stabilit în străinătate, care decide să se întoarcă acasă pentru a-și începe propria afacere.

Laura BRATOSIN, candidat
ALDE Brașov pentru Senat
Comandat de ALDE Brașov. Editat
de SC ABC Medianet Galaxy SRL
Cod unic AEP 11160008

6 | FAPT DIVERS

Chic Ambient

Ieși la tablă

Karla TITILEANU
decorator

De câte ori n-ai rămas pietrificat și mortificat când ai auzit vorbele astea atunci când erai la școală și dormitai în bancă, în speranța că treci neobservat? Ei bine, eu cred că fiecare i s-a întâmplat măcar o dată să-i piară zâmbetul de pe față la această chemare.

Pentru că trendul o cere, pentru că amintirile fac parte din noi și nu le putem lăsa ascunse prin cutii, producătorii de vopsele decorative au reușit cu succes să ne dea șansa de a ieși la tablă în propria casă, profitând de o culoare lavabilă ce redă perfect efectul tablei pe care scriam cu creta. Aceste culori sunt realizate pe bază de vopsea latex, folosind o tehnologie care fixează pigmentul de culoare direct în vopsea, ceea ce conduce spre

perfecționare, atât în plan tehnologic, cât și în plan ecologic. Ca trăsături specifice regăsim: se aplică ușor, rezistă la stropire în timpul aplicării, se usucă dând un aspect decorativ care este extrem de durabil. Este creată să reducă mirosurile persistente, se curăță cu apă și săpun și se usucă foarte repede. Iar ca noutate în domeniu, de ceva vreme negrul nu mai este singura culoare disponibilă. Sunt producători specializați de vopsele decorative care au creat o gamă largă de culori, în tonuri puternice, care pot fi aplicate foarte ușor, doar urmând instrucțiunile producătorilor.

Astfel, decorarea unei încăperi devine loc de joacă și motiv de exteriorizare a creativității fiecărui membru al familiei. Deși ca inspirație vei regăsi nenumărate modele cu fundal negru, ia în calcul colorarea unui perete într-o culoare vie, puternică. Poate rămâne așa, iar atunci când fie te lovește valul creației, fie apelezi la un artist, schimbi total stilul

încăperii respective. Un perete galben, poate deveni "pânza" pe care va apărea desenul unei noi încăperi. Un perete albastru poate deveni un peisaj marin, iar unul roz, decorul perfect pentru fetița familiei. Iar dacă alegi să mergi pe varianta clasică de negru, nu uita că se găsește creta colorată și tot ce-ți rămâne de făcut este să...ieși la tablă!

Tort de mere cu caramel

Pentru aluat

- 200 g făină,
- 50 g zahăr pudră
- 1 praf de sare
- 1 lingură oțet
- 1 ou

Pentru umplutură

- 750 g mere acrișoare
- 1 lămâie
- 20 g unt,
- 100 g zahăr
- 2 linguri suc de mere

Vom cerne făina pe un tocător și vom face o adâncitură în mijloc. Se adaugă untul tăiat, zahărul, sarea, oțetul și oul bătut și se frământă. Omogenizăm cu un cuțit cu lama lată, iar apoi manual, până obținem un aluat neted. Se împachetează în folie de plastic și se lasă 3 minute.

Se curăță merele, se taie în patru și se îndepărtează cotorul. Se taie sferturile în felii, iar deasupra se stoarce lămâia.

Pregătim cuptorul la 200°C. Aluatul se întinde pe o suprafață presărată cu făină, până se obține o

foaie rotundă, se așează aluatul în forma de tort și se apasă ușor cu degetele, lăsând o margine de 2 cm. Se înțepă cu furculița.

Se acoperă aluatul cu felii de mere ca în poza alăturată, iar deasupra se presară bucățele de unt. Se introduce la cuptor și se coace timp de 20 minute.

Se topește zahărul într-un vas mic, la foc redus, amestecând continuu. Se adaugă sucul de mere și se fierbe până se caramelizează, amestecând continuu. Pentru o aromă deosebită putem pune 5 picături de esență de mentă.

Crește, temperatura cuptorului la 250°C și turnăm caramelul peste tort. Mai coacem încă 8 minute.

SEATURI UTILE:

Pentru a obține fire de zahăr se dau în clocot 200 g de zahăr în 5 linguri de apă. Se fierbe la foc mic, amestecând continuu, până când siropul devine maroniu uniform. Siropul este corespunzător când picurat în apă rece se solidifică, dar totuși mai poate fi modelat. Se ia vasul de pe foc pentru ca siropul să se întărească un pic. Cu ajutorul unei furculițe se trag fire subțiri peste tort, învârtind treptat tava. Se repetă acest proces până se folosește tot siropul.

www.cramagirboiu.ro

Pagină realizată de Dorin DUȘA

Rareș Ailincă, printre laureații Circuitului European de sabie!

Circuitul European de cadeți, în probele de sabie masculin și feminin, individual și echipe, a programat la Sofia, cea de-a cincea etapă din sezonul 2016-2017.

În capitala Bulgariei au fost prezenți 242 de sportivi din 17 țări. România a fost prezentă la Sofia cu o delegație numeroasă, alcătuită din 40 de sportivi. Printre cei care au tras pentru țara noastră pe planșele din Bulgaria s-au numărat și sportivi de la poalele Tâmpelor, componenți ai CSM Brașov: Rareș Ailincă, Ana Botezatu, Diana Crețu, Ștefania Szabo. De remarcat că Rareș Ailincă s-a dovedit și de această dată un sportiv de excepție și că tânăra sportivă Ana Maria Botezatu a participat pentru prima dată la o competiție de o asemenea amploare.

În prima zi a competiției din Bulgaria, s-au disputat întrecerile la sabie masculin echipe și sabie feminin individual, iar evoluțiile sabrerilor români au fost foarte bune. România 1 a cucerit medaliile de aur în proba de sabie masculin echipe (foto), iar Sabina Martiș (CSA Steaua) a câștigat medalia de argint în proba de sabie feminin

individual. Din prima reprezentativă a țării noastre, la sabie pe echipe-masculin, a făcut parte și Rareș Ailincă, un tânăr care poate asigura viitorul acestui sport, din moment ce pare să-i calce pe urme campionului olimpic Mihai Covaliu, lansat spre marea performanță tot de la Brașov! România 1 a avut următoarea componență: Rareș Ailincă (CSM Brașov), Matei Aniculosei (CSA Steaua), Vlad Grădișteanu (CS Duel), Răzvan Stănescu (CSS Slobozia). Podiumul probei de sabie masculin echipe cadeți, de la Sofia, a arătat astfel: 1. România 1, 2. Ucraina 3, 3. Marea Britanie 1. Rezultatele echipei România 1 au fost următoarele: tabloul de 32 - 45-7 cu Grecia 10; tabloul de 16 - 45-18 cu Marea Britanie 2; tabloul de 8 - 45-14 cu Grecia 1; semifinale - 45-32 cu România 4; finala mare - 45-33 cu Ucraina 3. Dealtfel, în proba de sabie pe echipe-masculin, țara noastră a fost reprezentată de mai multe selecționate, care au obținut următoarele rezultate: România 1 - locul 1, România 4 - locul 4, România 2 - locul 7, România 5 - locul 9, România 3 - locul 10. Au participat 33 de echipe.

Comportarea reprezentanților României a fost la fel de bună

și la sabie feminin-echipe, unde țara noastră a cucerit medalia de

aur, în următoarea componență: Theodora Alexandrescu (CS Riposta), Ioana Radu (CSS Unirea Iași), Tania Lutea (CSA Steaua) și Sabina Martiș (CSA Steaua). De asemenea, la sabie masculin băieți individual, Matei Aniculosei (CSA Steaua) a ocupat locul I, iar Andrei Păștin (CS Dinamo) s-a clasat pe poziția a treia.

În proba individuală feminină, reprezentanta României, Sabina Martiș, s-a clasat pe un onorant loc doi, cucerind medalia de argint, după o finală pierdută în fața unei sportive din țara gazdă a competiției! Rezultatele obținute de Sabina Martiș pe tabloul de eliminări directe, în fazele superioare ale întrecerilor din Bulgaria: tabloul de 16 - 15-5 cu Marleen Buitenhuis (Olanda); tabloul de 8 - 15-11 cu Nicole Sher Tynn Wee (Singapore); semifinale - 15-10 cu Daria Gontsova (Ucraina); finală - 7-15 cu Yoana Ilieva (Bulgaria). Următoarea etapă din Circuitul European de cadeți, în probele de sabie feminin și masculin, va avea loc în Rusia, la Moscova, în perioada 19-20 noiembrie 2016.

Herr Daum, ce pregătești Poloniei?

În chiar prima zi a reunirii lotului echipei naționale de fotbal, pentru pregătirea partidei cu Polonia, din preliminariile „mondialului” rusesc, Federația Română de Fotbal a organizat o acțiune interesantă la complexul de la Mogoșoaia. Dedicată suporterilor naționali, în special copiilor, dar și jurnaliștilor, acțiunea a fost menită să atragă cât mai mulți fani lângă naționala lui Christoph Daum și să ofere micilor fotbaliști posibilitatea de a-i vedea cât mai aproape, „în carne și oase”, pe idolii lor. A fost vorba despre un antrenament deschis, de aproape o oră, în care echipa națională a României a lucrat mai mult cu mingea, spre deliciul publicului. În tribuna de la Mogoșoaia s-au aflat foarte mulți copii, care i-au aplaudat pe „tricolorii”, iar băieții lui Daum le-au răspuns în același mod, la începutul

acțiunii. Organizatorii au oferit stegulețe tricolore tuturor celor din tribună, astfel încât atmosfera a semănat cu una deosebită, în care se dispută un meci oficial al primei noastre reprezentative. Printre spectatorii de toate vârstele, prezenți în tribuna stadionului principal al complexului de la Mogoșoaia, s-au aflat și brașovenii, cu precădere copii, unii dintre ei practicanți ai fotbalului. Aceasta, grație inițiativei consilierului local Cristian Macedonschi, care a închiriat cu resurse proprii un autocar și le-a oferit pe drum dulciuri copiilor care au făcut deplasarea. Un frumos gest, o lăudabilă inițiativă, care este o premieră, nemaîntâlnindu-se în mediul politic brașovean! De remarcat și o altă față, emoționantă, a acțiunii de la Mogoșoaia: „tricolorii” s-au pozat și au acordat autografe unui grup de soldați români care au fost răniți în teatrele de război din Irak și Afganistan. La finalul antrenamentului, într-un cort special amenajat, „tricolorii” au oferit autografe copiilor, arătându-se foarte amabili și sociabili, ceea ce, evident, i-a bucurat mult pe cei prezenți. Însuși selecționerul Daum a stat, minute în șir, cu ochii în blitzul celor care au dorit să pozeze cu el și a acordat, pe bandă rulantă, autografe...

Cât privește partida cu Polonia, care se va desfășura vineri, 11 noiembrie, de la ora 21,45, pe Arena Națională, un lucru este clar: Alibec nu va juca, fiind accidentat, iar Steliano Filip este incert! De altfel, Alibec a și părăsit cantonamentul „naționalei”, unde a ajuns, în schimb, Keșeru. În aceste condiții, selecționerul pregătește o formulă de echipă superofensivă, ca răspuns a pleiadei de vedete poloneze, care va descinde la București și care ar putea arăta astfel: Tătărușanu-Benzer, Chrișeș, Grigore, Latovlevici - Hoban, R. Marin, Stanciu, Chipciu - Stancu - Fl. Andone (Keșeru)

Colțea Brașov este lider în liga a II-a de futsal!

În sala Sporturilor s-a desfășurat derby-ul ligii a II-a la futsal, între Ceahlăul Piatra Neamț și Celta Brașov-CS Colțea 1920. Oaspeții au abordat acest joc cu maxim de puncte și toată lumea se aștepta la un joc dificil pentru brașovenii, doar că aceștia au început foarte concentrați și nu au dat nicio șansă adversarilor. Antrenorul-jucător, Paul Isac a fost cel mai bun jucător al meciului, acesta reușind să înscrie de 4 ori, goluri care au cântărit decisiv, la rezultatul final. Pentru gazde au mai marcat Sabin Dîrstaru, un eurogol și Manuel Crețulescu, de 2 ori. Celta Brașov: Vladimir Georgescu, Andrei Ciprian - Paul Isac (căpitan), Alex Ionită, Alin Nițan, Radu Burciu, Emanuel Crețulescu, Gheorghe Letcă, Radu Marinescu, Raul Gavrilă, Cristian Pușcașu, Sabin Dîrstaru, Andrei Platon, George Grigore. Antrenor: Isac Paul

Paul Isac: „Știind că vom întâlni echipa de pe primul loc, am abordat acest meci cu maximă seriozitate și ne-am pregătit temeinic, iar acest lucru a dat roade, reușind să obținem cele 3 puncte. Sunt mândru de atitudinea fiecărui jucător și de evoluția bună a acestora și sperăm să continuăm la fel, până la finalul campionatului.”

Radu Burciu: „A fost un test foarte bun pentru noi, pentru că veneam după o înfrângere la Timișoara și jucam cu liderul neînvingător al campionatului. Am înțeles toți că doar prin muncă și seriozitate putem câștiga meciuri. Vreau să trag un semnal de alarmă, în vederea meciurilor ce urmează, în care va trebui să fim la fel de montați și atenți, pentru că toți vor dori să câștige în fața noastră, considerând meciurile cu noi ca o finală. Faptul că suntem prieteni și în timpul liber, se reflectă și pe teren, în rezultatele obținute, iar asta contează foarte mult!”

Cu această victorie, formația brașoveana a revenit pe primul loc al clasamentului, cu 12 puncte din 5 meciuri și va disputa un nou joc dificil acasă, în 20 noiembrie, împotriva formației Luceafarul Buzău.

PNL Brașov promovează indivizi care îmbrățișează simboluri neo-fasciste

► Odată cu alegerea sasului Klaus Iohannis în funcția de președinte, dar și ca urmare a ascensiunii Partidului Național Liberal, în România a reapărut, pas cu pas, curentul extremist promovat de partidele fasciste de la începutul secolului XX. Astfel, PNL promovează, constant, o serie de indivizi care îmbrățișează simbolurile sau ideologiile neo-fasciste, arătând despreț total față de valorile fundamentale ale democrației.

Încă din prima zi de mandat, președintele Klaus Iohannis l-a decorat pe un anumit domn, Octav Bjoza, cu ordinul Steaua României în calitate de Înalt Ofițer, cea mai înaltă decorație a Statului Român. La acel moment, gestul președintelui de a-l decora pe Bjoza, a stârnit nemulțumirea Centrului pentru Monitorizarea și Combaterea Antisemitismului MCA România, care, **într-un comunicat**, s-a declarat dezamăgit de inițiativa președintelui, arătând că fostul deținut *se afișează public cu un partid susținător al Mișcării Legionare și al neo-nazismului*.

Octav Bjoza este președintele Asociația Foștilor Deținuți Politici și a fost numit subsecretar se stat în cadrul Secretariatului pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989, în subordinea Secretariatului General al Guvernului.

În primăvara acestuia, Partidului Național Liberal a nominalizat-o pe Oana Stănculescu ca membru al Consiliului de Administrație al Televiziunii Române. Propunerea a stârnit revolta intelectualilor și a societății civile, datorită orientării legionare a candidatei, care a fost foarte activă în cultivarea memoriei unor personalități și valori de extremă dreapta din istoria culturii românești.

Stănculescu a încercat mereu, cu o agresivitate ieșită din comun, să reabiliteze personaje de orientare legionară, xenofobă, anti-europeană și antidemocratică, uzând de credibilitatea câștigată de-a lungul carierei de jurnalist. Mai mult decât atât, Stănculescu s-a numărat printre contestatarii Legii nr. 217/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2002 privind interzicerea organizațiilor și simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob și a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii, iar împreună cu alți reprezentanți ai mișcării neo-legionare a atacat Institutul Național pentru Studierea Holocaustului Elie Wiesel, organism al Guvernului României.

Pozițiile publice ale Oanei

Stănculescu au contribuit la crearea unui climat politic instabil, aducând grave atingeri valorilor democratice pe care Partidul Național Liberal și le asumă, cel puțin la nivel declarativ.

La momentul nominalizării doamnei Stănculescu, reprezentanța diplomatică a Israelului, prin vocea Excelenței Sale doamna Tamar Samash, Ambasador extraordinar și plenipotențiar al Statului Israel în România, a transmis o reacție cu privire la nominalizarea fostei jurnaliste, care a pus la îndoială, în repetate rânduri, existența Holocaustului.

Ambasada Statului Israel la București a aflat cu îngrijorare despre numirea într-o funcție - cheie, în cadrul Televiziunii de Stat, a doamnei Oana Stănculescu, jurnalistă cu experiență, dar cu nenumărate exprimări publice antisemite și simpatii vădite față de Mișcarea Legionară. Amintim că, prin afirmațiile sale, doamna Stănculescu a pus la îndoială existența Holocaustului și s-a identificat cu lideri ai Mișcării Legionare, responsabili pentru ororile Holocaustului din România.

Ambasada a mai apreciat că decizia de numire a Oanei Stănculescu poate avea un impact negativ în ceea ce privește promovarea valorilor democrației cu precădere asupra noilor generații.

Totodată, nominalizarea Oanei Stănculescu a generat reacții inclusiv pe plan mondial. Astfel, România a fost, încă o dată, în atenția principalelor canale de știri, datorită opțiunii Partidului Național Liberal. Astfel, canale media precum Fox News, Times of Israel, Yahoo News, Daily Mail, sau Las Vegas Sun au dezbătut pe larg activitatea fostei jurnaliste, dar și acuzațiile lansate de Institutul Național pentru Studierea Holocaustului Elie Wiesel.

Românii pot "mulțumi" Partidului Național(ist) Liberal pentru consolidarea imaginii României ca țară care promovează o serie de „valori” pe care statele civilizate le condamna ferm.

Oana Stănculescu nu a dus lipsă de susținători. Dincolo de sprijinul de care s-a bucurat din partea parlamentarilor Partidului Național Liberal, s-au găsit câțiva apropiați

cu orientări similare, care să pună paie pe foc și să își declare susținerea necondiționată, unul dintre aceștia fiind chiar Bjoza.

Propaganda extremistă nu s-a oprit însă aici

A urmat propunerea de susținere a lui Marian Munteanu pentru a candida la funcția de primar al Bucureștiului. Munteanu nu a mai ajuns însă să fie candidatul liberalilor, după ce s-a descoperit că ar fi una și aceeași persoană cu un oarecare Ioan, informator harnic al fostei Securități. PNL nu s-a delimitat însă de activitatea pro-legionară a lui Marian (Ioan) Munteanu, care în anii '90 a înființat partidul Mișcarea pentru România, la întrunirile căruia era ascultat un mesaj al lui Corneliu Zelea Codreanu și mai multe cântece legionare, printre care și „Sfântă tinerețe legionară”, imnul Gărzii de Fier.

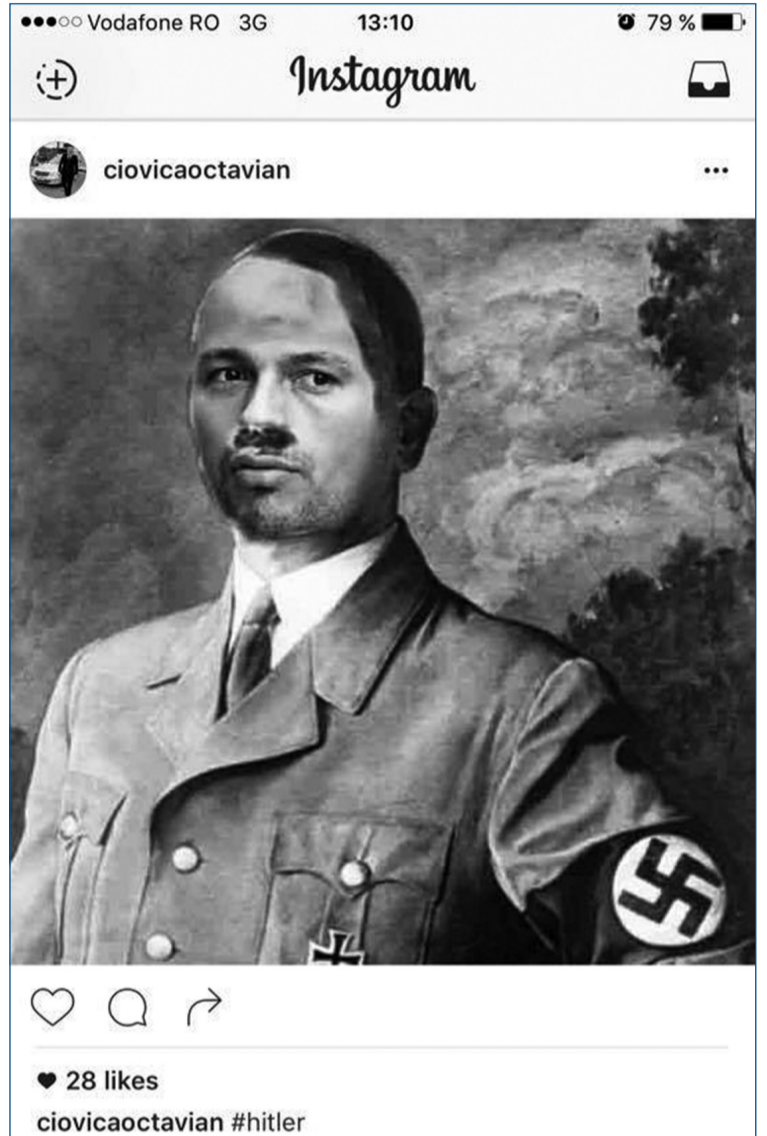
Tinerii liberali nu s-au lăsat nici ei mai prejos, manifestările extreme fiind, se pare, obișnuite în rândul liberalilor.

La Brașov, lista PNL pentru Camera Deputaților cuprinde doi juni liberali care s-au remarcat prin discursul extremist sau prin aprecierea față de Hitler

Primul dintre aceștia, Mihai-Codruț Nanu, afirma, în martie 2015, că Avram Iancu este un criminal care a ucis civili, iar românii care îi cinstesc memoria sunt niște dobitoaci. PNL nu s-a dezis niciodată de afirmațiile lui Nanu, alegând să îl promoveze în calitate de candidat, la alegerile locale și parlamentare.

Un caz mult mai grav este însă cel al consilierului local și candidatului pentru Camera Deputaților, Octavian Eugen Ciovică, care și-a postat pe contul de Instagram o poză în care apare îmbrăcat ca Hitler, însușindu-și totodată și zvestica, simbolul nazist. Cazul este de o gravitate fără precedent, Ciovică fiind primul candidat care îl omagiază pe Führer.

Conform art. 5 din OUG 31/2002, cu modificările și completările ulterioare, fața persoanei de a promova, în public, cultul persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni de genocid contra umanității și de crime de război, precum și fața de a promova, în public, idei, concepții sau doctrine fasciste, legionare, rasiste sau xenofobe, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani și interzicerea unor drepturi. Se pare că prevederile OUG 31/2002 nu l-au impresionat pe tânărul liberal și nici conducerea PNL Brașov, care până în acest moment nu s-a delimitat de orientările candidatului aflat pe lista pentru Camera Deputaților.

România, încotro ?

Total deabusolat de valorile promovate de un partid care se pretinde democratic și apărător al statului de drept, stau și mă întreb care este direcția spre care se îndreaptă România.

În 2014, președintele Partidului Național Liberal, ales Președintele României, decora, încă din prima zi de mandat, un individ acuzat de simpatii legionare. În 2016, reprezentanții aceluiași partid nominalizează o fostă jurnalistă, care este contestată tocmai din cauza unor opțiuni similare cu ale fostului deținut Bjoza și alege să sfișeze semnele venite din partea Ambasadei Statului Israel și a numeroșilor intelectuali care au lansat un apel la normalitate.

În disperarea de a găsi un candidat pentru Primăria capitalei, defilează cu Marian Munteanu, cunoscut pentru simpatiile lui neo-legionare, iar alegerile parlamentare surprind liberalii promovând un candidat care îl omagiază pe Hitler.

Astfel de opțiuni mă fac să mă întreb dacă nu cumva PNL s-a transformat într-un Partid Naționalist Liberal, care confundă flagrant statul de drept cu statul de dreapta... De extremă dreapta !

România nu își mai poate permite să promoveze astfel de indivizi care nu fac decât să pună în pericol aderarea României la marile proiecte politice mondiale și să ne readucă la stadiul de stat în care drepturile fundamentale ale omului există doar la nivel teoretic. România nu își mai poate permite să apară ca exemplu negativ în presa internațională, doar pentru a hrăni orgoliul unor ultra-naționaliști și foști deținuți.

Indivizi precum Bjoza, Stănculescu, Munteanu, sau tânărul Ciovică nu pot reprezenta o opțiune validă pentru un stat care s-a angajat să ocrotească și să aplice valorile democratice.

În calitate de senator, prima reacție pe care o pot avea este aceea de a prezenta, în numele clasei politice, scuzele de rigoare Excelenței Sale doamna Tamar Samash, Ambasador extraordinar și plenipotențiar al Statului Israel în România, dar și Comunității evreilor din Brașov.

Însă scuzele nu vor duce către evoluția unor indivizi impresionați de doctrinele de mult apuse în lumea civilizată, care nu înțeleg că aceia care uită trecutul, sunt condamnați să îl repete.

Sebastian GRAPĂ
senator de Brașov

Suntem ascultați „bine”

Aceasta este o știre apărută săptămâna trecută, dar bagată ușor sub preș. Pentru că vin alegerile și apele nu trebuie tulburate. „Datele statistice ne arată că, la o populație de 20 de milioane, numărul de mandate pe siguranță națională în România este de 16 ori mai mare decât în Statele Unite, mai exact, SRI-ul efectuează de 16 ori mai multe mandate raportat la populația totală față de FBI. În anul 2014, erau 2.469 de interceptări față de 1.416 în Statele Unite la o populație de 300 și ceva de milioane. Nici acest lucru nu vă ridică niciun semn de întrebare? Părea mea e că nu ne comparăm cu Statele Unite ca amenințări la siguranța națională, nu suntem o țintă oricum am da-o cu Statele Unite. Sigur, nu suntem un stat ferit de riscuri la adresa securității, dar, între România și Statele Unite nu există, părerea mea, comparație din acest punct de

vedere. Ați avut pe masa de lucru a Comisiei, măcar s-a discutat, a pus cineva problema?”

Și acum să facem o analiză. Nu foarte adâncă. Și plecăm de la organele de cercetare penală, în speță Poliția și Procuratura. Ce fac acestea anchetele? Simplu, plecând pe 2 căi, care uneori se și intersectează. Prima este delatiunea, sau activitatea de a povesti diferite întâmplări cu iz penal în fața organelor de anchetă, tradiționalul „turnat” sau „sifonat”, și a doua cale este interceptarea telefonică. Așa descoperim infractori, ascultându-le telefoanele sau punând presiune și promițând pedepse mai mici celor care sunt deja cercetați penal și care cunosc diferite fapte, sau doar au auzit de ele. Organele de cercetare penală se axează pe aceste două căi deoarece sunt foarte eficiente și ieftine, deși este suficient să deschizi un ziar sau să te uiți la știri și să recunoști un

fir infracțional în anumite cazuri. Dar asta înseamnă anchetă, audieri, muncă colosală. Așa e mai simplu. Am o suspiciune, am auzit ceva, hop, ascult telefonul pe caz de siguranță națională, scormonesc un pic și gata, am caz.

Îmi povestea cineva care a fost invitat ca martor la anchetarea unui dosar penal, că în fața nu i s-au pus dovezi solide, ci transcripturile unor convorbiri telefonice. Mai aveau puțin și îi puneau în față direct declarația pe care trebuia doar să o semneze.

O fi bine, o fi rău, vorba din târg spune că toate comunicațiile sunt monitorizate strict, indiferent dacă ești sau nu ținta unei anchete. Și asta înseamnă apelurile telefonice, sms, e-mail, Facebook, chiar și navigarea pe internet. Dar totuși, chiar și așa, de 16 ori mai multe mandate decât țara care a avut pe teritoriul ei atentate cu mii de victime, unde

regimul armelor și munițiilor este mult mai liber decât în România, și unde recidiva post-condamnatorie este de 80 la sută, adică 80 la sută dintre cei condamnați la închisoare, după ispășirea pedepsei comit din nou infracțiuni? Asta este un mare semn de întrebare.

Am publicat în primăvară, în paginile acestui ziar, faptul că serviciile secrete exercită exercită un soi de control total sub masca prevenției, iar cifrele se par că îmi confirmă temerile. „..... statul, prin aceste structuri de forță, pleacă de la premiza că suntem potențiali infractori, prezumția de nevinovăție fiind un concept abstract învățat pe bancile facultăților de drept. Să consideri instanța de judecată ca fiind „câmp tactic”, spunând cu alte cuvinte că justiția nu prea mai e justiție, și că sentințele emise pot fi „ocultate”. În aceste condiții, legea devenind un reper facultativ iar

inamovibilitatea judecătorului în acest context, precum și criteriul imparțialității legi par influențabile. Și mergând pe firul logic, mă gândesc că și Parlamentul și Guvernul sunt considerate „câmp tactic”...”

Avem semne de întrebare și dubii. Oare siguranța în care trăim este o utopie, ea fiind o pseudo-siguranță? Avem nevoie să ne luăm măsuri suplimentare și extraordinare pentru protecția datelor din calculatoare, și pentru protecția convorbirilor telefonice, fiind simpli cetățeni fără dorința de a ataca statul? Chiar avem nevoie să punem frână comunicării, pentru că, nu-i așa, și o rețetă de plăcintă cu mere poate fi interpretată ca un semn de conspirație? Se pare că răspunsul este da, la aceste întrebări, cifrele absolut aberante confirmând cele mai negre temeri.

Dan VĂJU

Ademenitoarele capcane

► Recent a avut loc o întâlnire - de data asta inopinată - a Consiliul Local Brașov. Nici Misterele Egiptului și nici ocultismul lui Vasile Lovinescu nu ne pun în fața unor astfel de cifruri - pe care noi, brașovenii de pe stradă, ar trebui să le descifrăm - așa cum ne pune la încercare Consiliul Local Brașov.

După fiecare ședință de Consiliu Local, mă simt ca în filmul „Codul lui Da Vinci” sau în romanul „În numele Trandafirului” a lui Umberto Eco. Nu înțeleg, nu le sunt de ajuns interpelările care li se tot aduc la

fiecare ședință? Sau, alt aspect al problematicei, au cumva impresia ca toți suntem prosti? Astăzi,

data de 10-11-2016, s-a convocat Consiliul Local Brașov, în ședință „de îndată”, pentru a se stabili

prețurile la furnizarea agentului termic pentru Brașov. Inițiativa la prima vedere pare frumoasă, iar pentru acei oameni care îngheață de frig, pentru că da, a venitul frigul, pentru acei oameni este poate o mană cerească. S-au stabilit prețurile la nivelul anului 2015, dar, prețurile concrete nu au fost comunicate, nu s-a prezentat nici un calcul, nici o expertiză, nu s-a prezentat nimic. Pur și simplu s-au aprobat niște prețuri, care nu ni s-au comunicat, s-a spus că prețurile sunt la nivelul anului 2015, dar exact cuantumul acestora este secret, ocultat, asemenea misterele eleusine Nu se poate așa ... Vreau să spun că normal era să se comunice și să ni se aducă la cunoștință toate amănunțele, nu

neapărat nouă celor care scriem ci prin intermediul consilierilor, prin intermediul televiziunii, prin intermediul ziarelor, pe site-ul Primăriei aceste informații trebuiau aduse la cunoștința publicului. Ce să înțelegem din convocarea de azi? Nu avem ce înțelege decât faptul că, acest grijuliu „de îndată” pentru căldură, nu este decât o altă capcană pe care o vor mușca alegătorii. De ce este simplu? Ok, prețuri la nivelul lui 2015, în anul 2016 asta sună bine dar care e prețul de producție, dar pierderile care sunt acum, cine le acoperă? Pierderile care vor fi, cine le acoperă? Tot brașovenii? Si dacă da, de ce? Dacă nu, cine?

Bogdan GABRIEL

Hillary... you are fired!

Am urmărit cu sufletul la gură sfârșitul campaniei electorale și alegerile din SUA. Asta da răsturnare de situație. Hillary Clinton vs. Donald Trump. Duelul gigantilor pentru funcția de președinte a celui mai puternic stat de pe planetă. Și deși 90 la sută din sondaje o dădeau câștigătoare pe Hillary, casele de pariuri o creditau ca și favorită, în ziua alegerilor calculele au fost răsturnate, poporul american demonstrând că un produs media foarte bun câștigă întotdeauna, în țara care a dus marketingul la stadiu de religie.

Trump a învins în cursa electorală. Cu un discurs care uneori se contrazicea, bazat pe o sinceritate vecină cu inconștiența, ne jucând altceva decât propriul lui personaj, piperat pe alocuri cu acuze de neplată a impozitelor și abuzuri sexuale. Cu un trecut

nemerituri din punctul de vedere al familiei tradiționale, marcat de două divorțuri, de sușuri și coborâșuri, dar orientat către succes. Cu un limbaj nepretențios, brut pe alocuri în ceea ce privește politicile interne sau externe ale statului. Dar acestea s-au transformat în avantaje, el simbolizând la nivelul mentalului colectiv, a omului cu un IQ mediu personalificarea „Visului American”.

Trump nu este un politician! Atenție! Și nici el nu pretinde a fi. El este om de afaceri. Om de afaceri adevărat, care cunoaște arta negocierii, a managementului, a controlului, a ingineriei financiare, a resurselor umane, știe să asculte piața și să conceapă produse pentru ea, și ceea ce este cel mai important, să facă profit. El este un concurent serios, care înțelege să folosească toate armele

din dotare pentru a-și atinge scopul. Mai mult decât atât el a jucat cu bani reali, în situații reale, nu a trăit din politică și din păreri. Pentru el Statele Unite ale Americii nu sun o țară, o națiune, ci o companie cu milioane de angajați, el nevăzându-se președinte, ci CEO. Ca atare, nu va trece mult timp până când pe holurile Casei Albe vei auzi celebrul „You are fired...!”, exact ca în serialul „Ucenicul”, unde el conducea un joc bazat pe situații reale din punct de vedere economic, scopul jocului fiind acela de a găsi oameni suficienți de buni pentru a lucra pentru el, în corporațiile pe care le deținea. Pentru că da, America este țara unde ești de cele mai multe ori angajat ca să-i spui angajatorului ce să facă, de unde să scoată profit, nu pentru a executa ordine ca în armată fără

asumarea răspunderii. Și sunt sigur că va concedia generali de armată, miniștri, secretari de stat, pentru că incompetența o simte de la foarte mare distanță. Și sunt sigur că nu se va abține în plenumul Congresului să facă ca în „board-ul” corporațiilor pe care le deține. Adică circ. Iar asta va ține publicul american în tensiune în fața televizoarelor, ca și cum în fiecare zi ar fi „Super Bowl”. După care îi va trimite la muncă, ca să redea măreția Statelor Unite.

Trump este un mare campion, care a cunoscut și gustul înfrângerii și al falimentului. Dar după cum afirma el, din eșecuri a învățat. Și conform „Principiului lui Peter”, care ne spune axiomatic că poți avansa până în funcția în care devii incompetent, Donald Trump a ajuns în poziția cea mai de sus din punct de vedere social în care își poate demonstra competență adică a ajuns în cea mai importantă funcție pe care o putea ocupa în Statele Unite. Sau incompetența.

A demonstrat fără dubiu că este și a fost extraordinar de competent ca antreprenor și candidat pentru președinție. Acum vom vedea dacă este competent ca și președinte.

Vă guvernă pentru popor și pentru alianțele în care Statele Unite sunt parte? Va încheia noi înțelegeri cu piețele care furnizează bunuri în Statele Unite, cum ar fi Europa, Mexic și China? Va ajunge la înțelegeri strategice cu Rusia? Va retrage scutul antirachetă de la Deveselu? Va chema la noi ordine membri NATO? Va termina cu ISIS în Orientul Mijlociu? Urmează să vedem. Dar de două lucruri sunt sigur în ceea ce îl privește pe Donald Trump. Primul e că industria de entertainment, sau ciroul pe românește, în ceea ce privește guvernarea Statelor Unite este garantă pentru următorii 4 ani. Și al doilea e acela că Vladimir Putin și-a găsit într-un final un interlocutor pe măsură.

Dan VĂJU

Teatru și circ

► Zilele trecute am participat la o încercare de detensionare a situației de la Teatrul Sica Alexandrescu. Așa cum probabil cunoașteți, în urma cu ceva timp s-a organizat un al doilea concurs pentru ocuparea postului de director al teatrului, ramas gol după demisia fostului director, regizorul Claudiu Goga, la sfârșitul anului trecut.

Intrucât au existat suspiciuni – suficient de îndreptățite pentru 13 din cei 21 de actori ai teatrului – referitoare la corectitudinea cu care s-a ținut acel concurs, cei 13 actori amintiți mai sus au decis să protesteze față de numirea celui care, macar oficial, castigase concursul. Protestul a implicat, din nefericire pentru brasovenii iubitori de teatru, și forma extrema, aceea de a nu urca pe scena.

La un moment dat cel care ar fi trebuit să ocupe scaunul de director a demisionat, primăria numind un director interimar în persoana actriței Viorica Geanta – Chelbea. Din nefericire doamna Geanta – Chelbea fusese una din susținătoarele infocate ale proaspatului director demisionar, ceea ce, evident, a avut darul să inflameze din nou tabara contestatoare din teatru.

Au urmat multe greseli din partea ambelor tabere – contestării s-au pus precum catarii, pe picioarele din spate, și nu au decăt o soluție pentru depășirea crizei, respectiv organizarea unui nou

concurs pentru ocuparea postului de director (ceea ce, în definitiv, este ceea ce TREBUIE făcut, provizoriul fiind cea mai nocivă situație), și anume URGENT! (Plus demisia doamnei Viorica Geanta – Chelbea, din câte înțeleg). Iar conducerea interimară a început activitatea de management prin ... recenzarea celor care locuiesc în cabinete (improprii pentru locuit) din interiorul clădirii teatrului, totii aparținând ai taberei contestatelor. Aceasta mișcare, evident, a fost percepută ca o încercare de a-i amenința cu evacuarea pe respectivi, și – la fel de evident – nu a avut DELOC darul de a reduce tensiunea din teatru. O altă mișcare eronată, în opinia mea, a fost decizia de a nu participa la un festival de la Pitesti, unde piesa ce ar fi trebuit jucată (Copilul problema) avea în distribuție actori aflați în tabara contestatelor.

Recunosc sincer că nu mă pricep la managementul unui teatru și sunt convins că această activitate implică o serie de abilități și

cunostinte de specialitate care îmi lipsesc cu desăvârșire. Dar, în același timp, nu pot face abstracție de cei 26 de ani în care am fost manager al unor colective mai mici sau mai mari de oameni, cu rezultate de care nu pot să fiu altfel decât mandru, așa că pot spune, cu modestia de cuvânt, că, macar un pic, am habar de ceea ce presupune managementul unei entități juridice. Prima regulă, în afara careia nu există reguli!!! este aceea că nu poți face nimic fără o echipă care să traga în aceeași direcție!

Ceea ce pot spune cu siguranță în acest moment, după

discuțiile de luni, de după ședința de Consiliu Local, cuplate cu cele de astăzi, de la teatru, este că actuala conducere NU are nici o șansă să detensioneze situația, data fiind abordarea de pe o poziție de forță și plină de orgolii, dar mă tem că NICI NU ARE DORINȚA de a detensiona ceva. În același timp, contestările fac greseli mari în susținerea poziției lor, care s-a transformat tot într-o poziție de forță, care este prezentată sub forma „ca noi, sau deloc!”. Nici această poziție nu arată o dorință de a detensiona, ci doar aceea de a impune condițiile lor.

ADEVARUL NU ESTE NICIODATA ÎN EXTREME! Insa nici una din tabere nu vrea să facă primul pas spre o soluție acceptabilă ambelor părți, deși eu personal am încercat să mediez asta, fiecare se teme, probabil, că, dacă arată un prim semn de slăbiciune, va fi mâncat cu fulgi cu tot.

Ma tem că, într-o asemenea configurație, problema de la teatru mai are mult până să fie soluționată. Ceea ce știu sigur este faptul că principalul perdant este publicul brasovean.

Șerban ȘOVĂIALĂ
consilier local independent

Scripcaru și Armata

► Armata României a fost și este, alături de Biserică, instituția cea mai respectată de către cetățenii români. Acest respect este urmarea firească a rolului jucat de armată de-a lungul istoriei pentru apărarea ființei naționale a poporului roman

Armata română a dat jertfe nenumărate pe câmpurile de luptă, din Munții Caucaz până în Munții Slovaciei, acoperindu-se de glorie eternă, cu toate că a participat la cele două războaie mondiale cu o dotare tehnică insuficientă datorată, în mare parte, corupției din epocă ceea ce a fost compensat cu sânge, dovadă în plus că, cu adevărat, corupția ucide.

În zilele noastre, observăm cum politicienii, chiar cei corupți, participă cu orice ocazie la festivitățile organizate de armată spunând să-și îmbunătățească imaginea și să le crească popularitatea.

De la acest obicei nu putea face excepție nici primarul Scripcaru, trimis în judecată de către DNA

– Serviciul Teritorial Brașov tocmai pentru corupție.

Ultima apariție de acest fel a avut loc la începutul lunii noiembrie 2016, în Piața Sfatului, cu ocazia aniversării festive a unui veac de la înființarea Trupelor de Vânători de Munte.

Alături de comandanții unității de vânători de munte din Brașov a apărut și (încă) primarul nostru, împodobit cu însemnele specifice funcției.

Cei care avem memorie, ne întrebăm dacă și primarul are memorie, dacă își amintește de încercarea sa, din fericire nereușită, din anul 2005 de-a desființa această unitate de elită a armatei române pentru a "elibera" astfel terenul situat în apropierea centrului orașului pentru un samsar imobiliar.

Concret, a impus adoptarea unei hotărâri a consiliului local prin care terenul respectiv trecea în proprietatea municipiului, hotărâre căreia secretarul obedient al municipiului, culmea, fost ofițer superior activ, i-a acordat viza de legalitate iar un alt obedient, prefectul de atunci, un vechi acolit al primarului, a considerat-o perfect

legală și, mai mult, s-a prezentat la conducerea unității pentru a inspecta "captura".

Spre cinstea și onoarea sa, comandantul de atunci al unității l-a trimis la plimbare pe acest cetățean neinstruit și a efectuat toate demersurile legale pentru a anula hotărârea aberantă.

Prin această manoperă frauduloasă primarul a preluat tradiția bolșevică de distrugere a armatei române în general și a vânătorilor de munte în special.

Desigur că, dacă primarul ar fi avut o umbră de patriotism în sufletul său n-ar fi făcut această încercare, de fapt un atentat la structura sistemului național de apărare care, conform disp. art. 116 alin (2) din Constituția rep. a României, se stabilește prin lege organică iar o hotărâre a unui consiliu local poate modifica o astfel de lege doar în mîntea încețoșată a unor neștiutori, aflați temporar în funcții înalte în țara noastră și care au adus-o acolo unde este acum, la coada Europei, cu milioane de cetățeni stabiliți în alte țări.

Arnold UNGAR

De la bîrfă la delațiune

► S-a acreditat ideea că, la noi, bîrfa ar fi un sport național. Că într-o competiție cu alte nații ne-am clasa chiar pe primul loc. Motiv de mîndrie patriotică! Și totuși, mai toată lumea bîrfește. Îmi amintesc, prin anii 90, după "lambada", un prieten, universitar, doctor în științe pe bune și conducător pentru doctoranzi străini, inclusiv din țări occidentale, a fost invitat în Germania, să țină cursuri la o instituție de învățămînt superior.

Întors în țară mi-a povestit una-alta, de la primele contacte, cînd unii îl priveau ca pe o maimuță – nu ca pe alea trimise la Bruxelles, care vorbesc cu mîinile, el comunicînd și scriind în trei limbi străine, plus conversație în alte cîteva – pînă la o integrare absolut surprinzătoare pentru un...estic. Una dintre dovezile acceptării a fost faptul că i s-a permis să participe chiar la "ședințe" de...bîrfă."Nu ai să crezi, nemții cei corecți bîrfesc la fel ca noi, poate chiar mai mult. Și nu mă refer doar la bîrfele de catedră...pun ținta pe orice subiect și pe orice persoană. De la probleme de serviciu pînă la alte persoane nelipsind evocarea unor situații comice sau dramatice..." L-am întrebat dacă a detectat totuși vreo diferență. "Una mare, prietene! Ei bîrfesc cu detașare, cu umor, uneori chiar "compătîmind" sincer cu cel bîrfit. Este ca un joc de societate. La noi se bîrfește cu ură, uneori cu o încrîncenare inexplicabilă, care te face să te înfiori..."

Atunci mi-a venit în minte o întîmplare din vremea în care mai

scriam reportaje, cînd aveam timp să stau de vorbă, pe îndelete cu oameni din toate mediile, să încerc să demontez "mecanismele" unor moduri de a gîndi și acționa. Era prin anii 80, undeva, într-o comună așezată, cu oameni nu neapărat "procopsiți" dar care, pe lîngă ce cîștigau sau mai furau – nesemnificativ! – de la "ceapeu", creșteau animale, cultivau bucata de pămînt la care legea le dădea dreptul, se descurcau...Umblînd prin sat, ca să zic așa, atenția mi-a fost atrasă de un bărbat, nu foarte în vîrstă, care stătea pe tradiționala bancă de la poartă. Pe care, la nemți, de exemplu, nu o prea găsești.

M-a poftit să mă așez, am sporovăit de una, de alta, era un țăran informat, am asistat la venirea băgarea celor două vaci, venite cu ciurda, lăptoase, cu ugere mari, în curte. "Se duc singure în grajd, le mulge nevasta..." Pe seară fiind, prin fața noastră au început să se perinde conțărani. Unii spre crîsmă, alții spre căminul cultural, la film, alții să bată o carte, unii la nași, alții la

fini, pe la prieteni, cu sau fără treabă. Cum e bunul obicei pe la țară, habar n-am dacă s-o mai fi păstrat, fiecare dădea "Sara bună!" La care, omul meu răspundea cu toată gura: "Să trăiești, nea..." Mai mult, adăuga ceva, o întrebare, o urare, o...după cum "devenea cazul" că se cunoștea cu toții. După ce omul trecea mai departe, "șoc și groază": "Îl vezi, futu-l! Și-a făcut casă din furat! O are și pă fi-sa la facultate, la București. De unde? Că erau niște pîrliți!", "Salut, nea..., salut... Să-l bag în... asta strînge laptele, bagă apă, precis, știu eu. S-a ajuns..." "...Aia trăiește cu secretaru de la primărie. Are aprobare de butelie cînd îi pofește inima. I-a tras și apă curentă! Un escroc!", "... Iacătă și dom șef de

post..." "Să trăiiiți!"... îi acoperă pe toți bandiții, acu se duce la cărți. Precis îl lasă să cîștige. E șmecher, cară la șefii lui...", "Ăsta-i finu unuia mare. Veterinar! Vrei să tai un vițal? Aprobare. Dai, tai, nu dai te-i șters pă bot..." Ce m-a șocat a fost faptul că omul vorbea cu ură! Îi tremura buza, în rest își păstra "fața", le zîmbea chiar "ăloră" de-i bîrfa după ce treceau. "Știu eu unde să mă duc, că am mai rezolvat! Mata oricum n-o să scrii!" Probabil, unde s-a dus, m-o fi pîrit și pe mine.

Și uita așa, aruncînd un arc peste timp, realizez că obiceiurile au rămas. Se bîrfește cu ură! O ură viscerală, inexplicabilă, într-un fel, la un popor resemnat, incapabil să ridice glasul, să se revolte, să

schimbe ceva, că de vreo "revoluție" nu poate fi vorba. Pasul următor este însă unul absolut mizerabil și care, într-adevăr, a devenit "sport național": delațiunea. Că o fi adevărat, că nu o fi, ura se potolește, vremelnice, cînd "subiectul" a fost "vopsit" și dat pe mîna cui trebuie. Oral, în scris, semnat sau anonim. Evident, la "organul" care trebuie, la persoana care "poate să...", la...

Pînă la urmă, la un popor normal bîrfa este un mod de socializare, de exersare a spiritului critic, de relaxare chiar, căci risul face bine. Așa ca la autorii care își iubesc personajele, indiferent de care parte le situează, de defectele pe care le au. La noi însă bîrfa este o armă! Un ciomag...

Eduard HUIDAN

Părinții tăi votează cu bandiții că n-ai reușit tu în viață

► Lăsându-i la o parte pe creștinopați, care cred în familia tradițională cu bătaie și avort doar de la bătaie, restul de 15 milioane de români care n-au semnat să-și bage nasul în fundul altuia, au o idee foarte vagă despre cum funcționează familia. Ok, nu-ți bați nevasta și copiii, dar mai departe ce faci? Cum îi convingi pe bătrîni să nu voteze cu alde Dragnea?

Păi, simplu, le arăți că ai reușit în viață. Cînd te-au crescut un sfert de secol pe banii și cărca lor, să vii tu să le spui „băăă, ia să vă spun cu cine să votați” e hilar.

Tu n-ai un cuvînt de spus în familia aia. Tu ești pe locul 3-4. Pe primele locuri sunt, în funcție de efortul depus, maică-ta sau taci-tu. Pe locul trei frate-tu care a plecat din țară și trimite bani acasă. Tu te duci acasă să ceri zacuscă.

Orice părinte, dacă nu este din Coaliția pentru Familie, deci orice părinte de bun simț dorește tot ce-i mai bine pentru copilul lui. Trage ca un animal să reușești tu. Nu mai face concedii să te țină în facultatea de științe politice, apoi mai trage un pic să-ți adune măcar avansul pentru casă, în timp ce tu faci politică pe internet și știi mai bine cum merg lucrurile în țara asta.

Dar, din punctul lor de vedere, nu știi nimic. Metoda lor a funcționat, au reușit să

te crească, chit că ești un pic tîmpit. N-ai nici un argument să-i convingi de altă variantă. Le spui că le va fi greu dacă votează Dragnea? Oricum le-a fost greu. Le spui că va fi mai bine dacă te ascultă pe tine? Dovedește-o. Fii tu ăla care ești șeful familiei, fii tu locul 1. Pleacă la 18 ani de-acasă, stai în chirie cu alți 5 inși într-un apartament jenant, trage ca animalul, trage dublu față de cât au tras ai tăi, întoarce-te după 10 ani în satul natal și spune-le: „Uite ce departe am ajuns!”. Apoi repară-le casa, trimite-i în concediu pe banii tăi, că poate ar vrea și ei măcar un sejur la Olănești dacă nu în Antalya, spune-le că nu mai trebuie să aibă grijă de nimic de-acum încolo, că ai tu brînză pentru ani buni și-apoi spune-le cu cine să voteze.

Că între promisiunile tale că „o să fie mai bine dacă facem așa” și pensia lor care vine constant, o să creadă în pensie. Că tu ești în targetul comercial și ești mai sărac decât ei în comunism, și asta se vede pe tine. Că ești boier și bei bere de import cu 15 lei în centru și încă stai la un prieten acasă. Dar știi politică, știi un căcat! Nu știi să-ți faci ordine în viața ta, cum naiba să te creadă că știi să faci ordine în țară.

Cam toți ăștia bătrîni văd pe ăștia de 30 de ani ca niște ratați. Cînd ei erau de 30 de ani aveau o casă, aveau minim un copil, mergeau zeci de kilometri pe jos, trăgeau ca eroii. Tu ai iPhone și păreri despre cum ar merge lucrurile bine în țara asta.

Ovidiu EFTIMIE

Str. Alexandru Ioan Cuza nr.24
Telefon: 0268.418.956
Urgențe: Tel: 0740.088.714
E-mail: contact@health-vet.ro

AES ALDEMAR AES

Service auto specializat în reparații

Electromotoare

Alternatoare

Orice tip, garanție, piese de schimb

Săcele, str. Alexandru Lapedatu nr. 7
Tel. 0268.27.61.53, 0741.11.80.88. www.aldemar.ro

GAZETA
BRASOVULUI

Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL
Director: Alexandru PETRESCU
tel: 0787.89.86.36
gazetabrasovului@gmail.com
Responsabilitatea juridică
pentru conținutul articolelor
aparține autorilor.
Tehnoredactare: Răzvan Boacă
Tipărit la Tipogram SRL Brașov
tipogram@yahoo.com
Tel/fax: 0268.42.77.60
Tiraj: 10.000 exemplare

**ÎNDRĂZNEȘTE
SĂ CREZI
ÎN ROMÂNIA!**

Comandat de PSD Brașov. Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL COD UNIC A.E.P 11160007

MUNCEȘTE ARDELENEȘTE

REMUS BORZA
Deputatul tău pentru Brașov

Comandat de ALDE Brașov. Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL CUI ALDE 11160008